

Murat Kahrıman

- Őirler -

Yayın Tarihi:

6.8.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Murat Kahrıman (1975-)

Şair,

Öğrenim hayatına, Yeşilköy Halil Vedat Fıratlı İlköğretim okulunda başladı, orta hazırlık ve orta okul eğitimini; Özel Boğaziçi Kolejinde Lises eğitimini ise Ataköy Lisesinde bitirdi. Kamu Yönetimi ve Turizm İşletme de okuyan şair, sosyal yaşantısında sürekli bir yerleşim sağlama konusunda hep bir sıkıntı yaşadı.

Antalya ve Marmaris'de 6 yıl yaşayan Murat Kahrıman turizmle meşğül oldu. Edebiyata ilgisi daha ilkokuldan başlayan şair; Nazım Hikmet hayranıdır. Ona olan aşkı ve sevgisi bitmek bilmeyen bir özlemdir. Şiirlerinde onu takip etmeyi amaçlayan şair en çok ondan etkilenmiştir.

Sırasıyla Evrensel Atölyesi ve Bakırköy Sanat Derneğinden tiyatro eğitimi alan şair 2002 yılından beri İnsancıl dergisini takip etmektedir. Derginin atölyelerinde Cengiz Gündoğdu ve Berrin Taş tarafından verilen edebiyat ve felsefe derslerine zamanı elverdiği ölçüde katılmaya çalışmaktadır. Murat Kahrıman için eleştirel gerçekçilik; sadece şiirlerine yansıyan bir duygu değil aynı zamanda hayatını da sarmalamış bir felsefi bakıştır. Bu görüşü anlatmada kendisini usta hissedene kadar ve felsefeyle şiiri buluşturana kadar çalışmalarına devam edecektir.

Şair, edebiyat dışı hayatında ticaretle uğraşmaktadır.

O şiirden para kazanmak, ünlü olmak sevdasında değildir. Öldüğünde geriye 'değer' bırakma peşindedir.

Eserleri:

Umarım yakında olur...

Akrebın Yalnızlığı

Ellerini attığında ne yanında, ne de karşında, sandalyeler boş olmayabilir...
Ama "yalnızlık" öyle anlaşılmaz değil mi?
Yaşayan bilir, "bendeki bende tek başına" olmayı...

Peki, akrebın yalnızlığını bilir misiniz?
Koca 5 yılı, tek başına yaşar akrep.
Hiç az bir zaman gibi gelmez ona! , bütün hayatıdır çünkü...
Soğuk, sıcak umurunda olmadan geçen uzun bir sürünüş...
Sonu;
O özenle sakladığı spermleri verdikten sonra dışisine,
Cevabını arkadan bir hançer ile alır.
Size göre doğal bir ölüm, akrebın dışisi tarafından öldürülmesi...
Bana göre ise Socratesin cesareti; "Ölünmeli gerektiğinde"
O da ölmüştür beslensin diye dışisi, karnında bebekleriyle...

Aylardan ağustos, mevsim yaz ise;
Kolay değil bir başına rakı sofrası kurup dağıtmak,
Bazıları hicazla, hüzzamla aşk eyler,
Beni acem kürdi "fikrimin ince gülü" eğler.
Bazı akşamlarda gölgeler de olur yanı başınızda,
Gülüp eğlenirler, ağlanacak hallerine,
"En mutlu gün böyle olsun! " safsatası dağılıp, saçılır etrafa...
Sabah olmadan gider bu keskin sis perdesi,
Bir umut,
Kahvaltıya kalan varsa iyi!
Yoksa kalan...
Alışkanlıktır olmuştur artık, akrebın yalnızlığı,
Sevse de olur, sevmese de...
Doğaldır ya hayatı...
Ölür gider birgün sevdiğinin elinde...

03.08.2010
Murat KAHRİMAN

Murat Kahrıman

Bahar Çiçeği

Bahar çiçeği

Nerde kalmıştık hayatta?
Evet, bugün doğum günüm...
Ne güzel! ! !

Dünyamız güneşin etrafında,
İşte bugün durduğumuz yerdeydi o günde...

Doğduğum gün,
Henüz 12 eylül olmamış,
Sovyetler dağılmamıştı...
Devasa kuleler,
Akmerkez,
2.Köprü,
Henüz yoktu İstanbul'un gündeminde...
Göç dalgası vardı tabii,
Korku yıllarıydı o yıllar,
Esmer, sarışın yılları...

Doğmuşum işte, bir oldu bitti edasıyla,
Bir doktor, bir hemşire yetiyor buna...
Bir anda, -hoop dünyadayız!
Hemen ağlıyoruz, korkudan herhal,
Birazcık anne sütü, çıt yok artık.
İlk aldığımız rüşvet...

Nerde Kalmıştık hayatta?

İşsiz kalmıştık,
Eşsiz kalmıştık,
Parasız kalmıştık,
Geçelim bunları...
Mezun olduğumuz gün kalsın,
İlk para kazandığımız ay sonu,
Sevgilimizi öptüğümüz gün,
İlk el tutuşumuzda hatırlanabilir...
Geri kalan çıkıp gitsin...
Bunu ayrıca anlatmak gerek ama;
'Kara görünmüyorsa, deniz de kalmak hayatta kalmaktır...'

Sobalar kurulduğunda,
Çiçekler solduğunda
yahut sıcak hasat zamanı değil,

Çiçekler açtığında,
Nevruz şenliklerinde,
Bahar zamanı,
Bir umutla bugün doğdum...
Kutlayın beni...

Murat Kahriman

İstanbul-6.4.2010

Murat Kahriman

Bir Şiir 'yaşamak'

Anlamaktır yaşamak...
Sevgilinin sessiz bakan gözlerini,
Karda esen rüzgarı,
Çürüyen meyveden çıkan kurtları.

Hatırlamaktır yaşamak...
İlk adımda zorlanmışızdır,
Emekleyerek başladığımızda hayata.
İlk el tutuşumuzda terlemiştir avucumuzun içi.
İlk öpüştüğümüzde kalbimiz hız testinde...
Ama ilk tokadı attığımızı hatırlamayız,
Hatırlamayız ilk işkenceyle tanıştığımız gençlik yıllarımızı...

Alışkanlıktır yaşamak...
Daha en başından ölmeye alıştırlar yaşarken...
6'da kalkıp, 9'da henüz yatmadan, uyumaya...
Paraya alıştırlar, reklam arası dizilere.
Kadın isek; Aşka, yasaklara,
Erkek isek; Kadınlara...
Aldatmaya alıştırlar, çok kışkırdığımız insanı...

Görmektir yaşamak...
Doğayı, güzeli ve engin denizleri,
Burnumuzun dibinde görmediklerimiz de olur her gün baktığımız;
Sefil harabeler ve mukimleri...

Korkudur yaşamak...
Gecedden korkarız, gündüz de olsa sevişmekten,
Slogan atan haklı da olsa desteklemekten korkarız,
Sevmekten korkarız, sevmekten de.

Nihayet! bulmaktır yaşamak...
Çok sevip kaybettiğimiz kolyeyi,
Özlediğimiz yarimizi,
Bir de özgürsek eğer? ;
Bulmaktır yaşamak;
Kendi kendini...

Murat Kahrıman
24 mart 2010
İstanbul

Murat Kahrıman

Bir Uludağ Masalı

Bir Uludağ Masalı

Ne kadar çok çekersen çek,
Bugün daha zor nefes alıp vermek.
Uludağ gösterdi ya gerçek yüzünü...
Meğer karları erimiş, suları tükenmiş,
Gökdere susmuş, gözyaşı kabul etmiyor artık...
Deniz mi nerede? O çok uzaklarda...
Hayali de yok artık...

Kızgın değilim ama...
Anlık bir gözyaşı... Üç beş damla...
Lakin kolay değilmiş Uludağ'ın hüznü...

Uludağ, Uludağ, Uludağ! ! !
Ben durduğum yerdeyim...
Hayallerimizdeki gibi;
Bir teknenin üstündeyim, ayağımda palet.
Bahçem portakal bahçesi.
Bir sabah bir sesle uyanacağım.
Baktığım sen ol ya da olma sevip saracağım...
...

Murat Kahrıman
Bursa - 31.03.2010

Murat Kahrıman

Bir Yolculuk Şiiri 'eskişehir'

Bir gazete başlık atıyor.
'Teknolojide son nokta'
Eskişehir trenlerini hızlandırıyorlarmış.
Ne değişti?
Geceden Haydarpaşa'dan hazır olunmayacak.
Sevgiliyle yalnız ve uzun gece yaşanmayacak artık.
Sabaha birlikte uyanılmayacak,
Yemek salonunda bildik bilmedik gözler buluşmayacak.
İleriye gidiyor ya memleket....
Daha hızlı gidiyoruz Eskişehir'e artık.
Ne sevgilimiz var yanımızda,
Ne de onu sarabilme ihtimali...

Murat Kahrıman
31.03.2010 Eskişehir

Murat Kahrıman

Bursa'da Deniz Hayali

Rüzgardan dağılmış saçlarıyla yalınayakdı dilenci çocuk, depremden geriye kalanlar gibi...

Hep, elleri açık yürürdü alışkanlıktan...

Nerede bir takım elbise görse yanaşverirdi hemen...

Bursa'nın çocuk dilencileri farklıdır, onurludur onlar...

Bir kere ister, hayır dersin sormazlar bir daha...

Bir de dışarıdan gelenler var...

Defalarca sorarlar alana kadar senden üç beş kuruş...

Sandık zamanı gelenler gibidir dışarıdan gelen dilenciler...

Ne var ne yok hepsini isterler...

Bir de hayal dünyasının dilencileri vardır...

-Abi almasan da olur çay içmeye geldim." diyen satıcılar gibi...

Ne olursa olsun onları sevgiyle misafir eder Bursa...

Misafirdir onlar, dilenci de olsalar...

En güzel oteller onlar içindir...

En güzel yemekler, kızlar...

Bursa, kendi halinde bir şehir olmadı hiç...

Sokakları temizlerken belediye işçileri,

Sıcak otel odasından şehir seyretmeye doyulmaz...

Ama Uludağ az gösterir kendini nazlı gelin misali...

Çok göremeyince özler onu Bursa'nın en güzel gözleri...

Ben de o gözleri özlerim...

Bir bahane, Bursa'dayım işte...

Setbaşı Mahfel'in yanından bir nehir akar...

Akar şehrin üstüne üstüne...

Gökderedir adı, göklerden gelir...

Sevgililer gözyaşlarını dökerler üzerine...

Derler ki;

“Ne kadar çok gözyaşı dökersen o kadar çok aşk verirmiş Gökdere.”

Bursa...Bursa...

Sevince tam sever, sevmezse çık kaç o şehirden...

Bu kaçınıcı kaçış oldu benimkisi...

Bu kaçınıcı gözyaşı döküşüm Gökdereye...

Bu kaçınıcı Gökderenin aşkı verdiği...

Aynı sevgiliye... Hep aynı aynı..

Oysa bir öfke olmuş Bursa...

Öfkesinden yeşilin içinde gizlemiş denizi...

Oysa çok isterdim denizi görmeyi Bursada...

Yeşilin içinden yükseltsin dalgasını...

Ulaştırsın engin dalgalarını Uludağ'ın eteklerine...

Bursa...Yarimin memleketi...

Özledim seni...Yarimi özler gibi...

Denizim...Seni görmedim henüz...

Dokunmadım serin sularına...

Bir gün çıkıp geleceksin biliyorum...

Sellere karışıp Gökdere üstünden...

Okyanustan kopmuşcasına coşkuyla...

Bir gün çıkıp geleceksin bekliyorum...

Murat KAHRİMAN
Bursa - 23.03.2010

Murat Kahrıman

Derindeki Midye

Uzak ama görebiliyorum hala...
Mavi yolculuk guletlerinden tanıdık bir serçe,
Dallar üzerinde adım adım tekrarlanan bilindik valsler peşinde,
Kim bilir? İçbükey bir yaşamın esareti de var belki...
Dışarıdan bakınca; Altın parıltısı, gökkuşağı pırlantası,
Oysa içerde gümüş sadeliği...

Bir güneyden esiyor rüzgar hop Beşiktaş'ta,
Kuzeyden esince Üsküdar da oluveriyor hemen,
Hangi rüzgar olmuşsun umrunda değil...
Rüzgar olmak yetiyor serçeye...

Anladım... Sevmesini de sevilmemesini de...
Zor kılan aşkını; Boğazın serin suları,
Bir de dipten vuran güçlü dalgalar.
Hiç şansım yok mu bu koca denizde?
Islık çalan aşıklardan olmak bu kadar mı zor?

Aslında beslenen balıklar değil mi? , doyunca martılar simit şöleninde...
Görmüyoruz tabii...
Görmediğin için suçlu değil mağdursun...
Bilmediğin o zor...
Derindeki midye belki...

26.07.2010
Murat KAHRIMAN

Murat Kahrıman

Who knows?

Who knows where I was, what I was doing?

To dropp another one in order to dropp another day,
To success the sin that will never leave our single breath.

Will we ever have the same face tickling our eyes, and will we ever have the same way
of looking on our older face.

Who knows when will I see you again?
Who deserves to be next to you?
Who deserves to be next to me?

Who knows where we will die and who cares
what we have eaten in the lunch.
Was that enough for me or I have to eat more bread to cover the days with hunger.

The last but not the least.
Who is the last and where is the least?

Do you know who is going to knock on my door today?
Who said Hello,
Who did not care?

Was everything in order or were you really the only one missing?
Am I losing the way or there was no way?
The child begging around reminds me the soil I have painted my face.
Days and nights chasing me like hell.
Run MURAT hide yourself into another cave that you dig with your nails.
Where is the accommodation of love,
where are the true stories and the honest people
who should be our neighbours?

I lost the life or has the life already gone.
Was that real what I have touched.
Are they your hands touching me.

Who will not be buried into the red soil?
The beetles will taste our lips that we didn't let anyone to touch.
The songs will remember us maybe.
And if we are lucky we will be on the canvas hanged on the wall or books will talk
about us in the attachments at the end.

Are we writing the destiny or the destiny is conducting on us.
I would like to be with you if I had the chance
I would like to be the one in front of the bullets running on you. I would like to laugh
with you,
Worry for the lessons of our child.

Who knows where I am, what I am doing?
Who will know what the next days, the next weeks, the next years are going to leave
us?

I would like to be with you if I had the chance.
I would like to be the one who deserves.

Murat Kahriman